

logboek team dustdevils prijswinnaar

Slot logboek team Dust devils

Zaterdag 2 september 1995.

Het weer is afschuwelijk. Door stromende regen gaan we vroeg in de morgen richting Friesland. Gelukkig neemt de regen wat af naarmate we Drachten naderen en stopt geheel als we het vliegveld, een grasveld midden in een buitenwijk, bereiken. Het blijft de rest van de dag grijs maar droog, met minimale wind juist genoeg om onze Ultralights vliegend te houden. Het vliegerfeest in Drachten is een familiefeest met veel kinderen vergezeld van hun vaders; de atmosfeer is er plezierig. Onze eenlijns vrienden Herman van den Broek en John Verheij zijn er ook. Ze herinneren ons aan de dagen toen Nop en ik vaak aan eenlijns vliegerfeesten door heel Nederland deelnamen.

Zodra we onze tent en teambanieren hadden opgezet kondigde de speaker reeds onze demonstratie aan. Paul vindt het niet leuk gehaast te worden en gromt wat bij het gereed maken van de vliegers. We vliegeren eerst wat verplichte figuren en Nop geeft per microfoon wat toelichting aan de toeschouwers op de dingen die we gaan doen. Het is grappig Nop's commando's via de luidsprekers te horen. Er zijn ook andere vliegersteams aanwezig. Het team "Line Up" (met een teamlid minder), Robo Spitters, een van de beste individuele vliegeraars van Holland, "Pairs Flying Forces" en het nieuwe team van West Friesland. Alle tonen om beurten aan

het publiek hun freestyle en ballet routine. De tweelijns demonstraties worden afgewisseld met individuele Rokkaku gevechten, waaraan iedereen - oud en jong - deelnemen. Later besteden Paul en Richard wat tijd aan het nieuwe team om hen te helpen met de toomafstelling van de midden-range Powerhouse vliegers, waar wij nu veel ervaring mee hebben. Het nieuwe team heeft nog geen naam, maar zij zijn van plan het volgende jaar aan de competities te gaan deelnemen. "Pairs Flying Forces" vertelt ons dat ze binnenkort ook als viervans team zullen gaan vliegeren. Het is erg bemoedigend te zien dat zoveel nieuwe mensen deze sport gaan doen. We kunnen nauwelijks wachten om aan de nationale competities te kunnen deelnemen waarbij meer dan 2 of 3 team aanwezig zijn!

Donderdag 6 september 1995.

De afspraak was elkaar 's-middags op het strand te ontmoeten, maar ik vergat de tijd en verscheen pas om 5 uur. Nop werd door zijn werk verhinderd en kwam pas veel later en Richard zegde op het laatste moment af door omstandigheden op zijn werk. Begrijpelijk is Paul ontstemd omdat hij al sinds 4 uur, het afgesproken tijdstip, op het strand wacht en gehinderd wordt door griep. Hij is niet in de stemming excuses aan te horen. Hij heeft natuurlijk gelijk en we beloven dat het niet meer voor zal komen.

Pete Marvin van Powerhouse uit de UK bezoekt ons en komt speciaal langs om het team te ontmoeten en het vliegeren met zijn

vliegers te aanschouwen. Hij is onder de indruk van wat de vliegers presteren en probeert ze zelf even uit. Na maanden van technische discussies, het rapporteren van het vlieggedrag en aangebrachte wijzigingen is het de eerste maal dat Pete een kans heeft met zijn vliegers te vliegeren! Pete en Nop discussiëren tot diep in de nacht over de vliegers en besluiten uiteindelijk dat drie van de vier Powerhouses, die gezamenlijk zijn ontworpen, klaar zijn voor productie te weten de "Ultra- Light" de nieuwe middenrange vlieger en de stormvlieger. Na veel brainstormen worden vliegers respectievelijk gedoopt tot "Dead Calm", "Rock Steady" en "Sandblaster". We hopen dat ze het goed gaan doen op de markt.

Vrijdag - maandag, 8 - 10 september 1995. Het is een saai 8½ uur durende rit naar Fehmarn, dat zich 200 km noordoostelijk van Hamburg bevindt. Twee van onze leden, Paul en Nop, hebben de griep. Het weerbericht voor het weekend is niet goed, onvoorspelbare regenbuien en krachtige wind. Wat een geluk! Desondanks zijn we optimistisch; we weten dat het een "lol-competitie" zal worden, omdat alleen de ballet-routine wordt gevlogen. De Oostzee Cup is geen volwaardig STACK gesanctioneerd gebeurtenis, hoewel de competities volgens de STACK-regels worden beoordeeld. Fehmarn is een door een brug aan Duitsland verbonden eiland. Eenmaal over de brug is het gemakkelijk de locatie van het festival waar te nemen. Drie hoge wolkenkrabbers lijken op een afstand graansilo's. Het is op het breedste gedeelte - van het strand tegenover deze ongewone gebouwen waar de competitie zal plaatsvinden. Gelukkig hebben we kamers in een van die gebouwen gekregen die slechts op 5 minuten afstand liggen. Paul die nogal ziek is, kan gemakkelijk terugkeren om wat rust te nemen.

Het competitie/demonstratie veld is nabij de ingang van het havenje gelegen. Gedurende het weekend varen plezierjachten, ferryboten en windsurfers bij ons langs, hetgeen een extra dimensie geeft. Het is zeker een ideale plaats voor alle soorten van windrecreatie. We zijn het enige buitenlandse team, de andere 5 teams zijn Duitsers. We herkennen "ON AIR" van de North Sea Cup en er zijn nog andere bekende gezichten: Viv Walters en Tony Cartwright uit het UK en Roland Damm van "Team A66". Samen met een van de organisatoren, Karin Gurezka, zullen zij het gebeuren jureren. Het festival is georganiseerd door Wolkenstürmer en gesponsord door de NDR, een Duits radiostation. Er is een grote tent naast het veld opgezet om de vliegeraars en toeschouwers te accommoderen gedurende pauzes en slecht weer.

Gedurende de eerste dag van de competities, zaterdag, is de wind erg krachtig en niet veel belovend. Een neerslachtige miezer begeleidt ons als we de stormvliegers opbouwen en